

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zastoupená JUDr. Lucií Mališovou, advokátkou, se sídlem Frýdlant nad Ostravicí, Nádražní 417, proti žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**, se sídlem Frýdlant nad Ostravicí, Náměstí 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 8. 2016, č. j. 22 A 82/2016 - 11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a obsah kasační stížnosti

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) dne 11. 7. 2016 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala, aby krajský soud určil, že „stanovení poplatku žalovaným za pořízení kopií ze spisů vedených pod sp. zn. MUFO_S 1047/2014 (25 Kč), MUFO_S 3909/2015, MUFO_S 3951/2015 (200 Kč a 25 Kč), MUFO_S 1841/2015 (25 Kč a 25 Kč)“ je nezákonným zásahem. K žalobě připojila kopie příjmových pokladních dokladů ze dnů 9. 7. 2014, 4. 4. 2016, 25. 4. 2016, 27. 4. 2015 a 16. 5. 2016.

Usnesením ze dne 26. 7. 2016, č. j. 22 A 82/2016 - 7, krajský soud vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí žalobu o určení nezákonnosti zásahu ze dne 16. 5. 2016, který má spočívat ve stanovení poplatku 25 Kč za pořízení kopií ze spisů MUFO_S 1841/2015.

Krajský soud poté v záhlaví označeným usnesením odmítl žalobu stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), protože dovodil, že byla podána po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby proti nezákonnému zásahu dle § 84 odst. 1 věty první s. ř. s., neboť ke stanovení poplatků za pořízení kopií ze spisů, tedy k tvrzeným nezákonným zásahům, došlo ve dnech 4. 4. 2016, 25. 4. 2016, 27. 4. 2015 a 9. 7. 2014.

Proti usnesení krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a), d) a e) s. ř. s.

Stěžovatelka namítla, že z napadeného usnesení není zřejmé, zda krajský soud vede nadále vyloučené řízení o žalobě týkající se určení nezákonnosti zásahu ze dne 16. 5. 2016, neboť neuvedl novou spisovou značku, pod níž se vyloučená žaloba vede. Stěžovatelka proto dovozuje, že z uvedeného důvodu se vyloučená žaloba stala nedohledatelnou. V případě nezákonného zásahu ze dne 16. 5. 2016 dvouměsíční lhůta k podání žaloby neuplynula marně, neboť krajský soud žalobu obdržel dne 11. 9. 2016 (stěžovatelka má zjevně na mysli správné datum 11. 7. 2016 – pozn. Nejvyššího správního soudu). Dále stěžovatelka vytkla, že krajský soud v poučení uvedl, že kasační stížnost je možno podat proti rozsudku, přestože vydal usnesení a nikoli rozsudek. Stěžovatelka rovněž namítla, že odmítnutím její žaloby nebyla vyřešena otázka, zda stanovení poplatku žalovaným za pořízení kopií ze spisů vedených pod sp. zn. MUFO_S 1047/2014, MUFO_S 3909/2015, MUFO_S 3951/2015, MUFO_S 1841/2015 je či není nezákonným zásahem žalovaného. Stěžovatelka přitom ve stanovení poplatku za pořízení kopií listin z uvedených spisů „(v různé výši za jednu stranu, resp. vůbec)“ spatřuje závažné pochybení žalovaného, které mohlo mít za následek vznik zbytečných nákladů na její straně v dotčených řízeních. Dále pak postup žalovaného znevýhodňuje jednoho účastníka řízení (např. vlastníka sousedního pozemku) oproti jinému účastníkovi řízení (např. stavebníkovi), protože tím, že má účastník řízení právo disponovat kopií ze spisu, jsou mu dány praktické možnosti, které by bez tohoto práva neměl, a jež mohou mít velmi podstatný vliv na účastníkův další postup ve věci. Podle stěžovatelky odmítnutí její žaloby ve svém důsledku znamená odeprání práva na soudní ochranu dle čl. 36 Listiny základních práv a svobod: „*v návaznosti na výše uvedené body mám za to, že „Žaloba o určení nezákonného zásahu správního orgánu“ ze dne 9. 7. 2016 byla podána včas, tudíž nenastal důvod pro odmítnutí žaloby podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.*“ Stěžovatelka navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

Stěžovatelka se kasační stížností podanou v zákonem stanovené dvoutýdenní lhůtě (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) domáhá přezkoumání rozhodnutí krajského soudu, které vzešlo z řízení, jehož byla účastnicí (§ 102 s. ř. s.), kasační stížnost splňuje veškeré náležitosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a stěžovatelka je zastoupena advokátkou (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Nejprve Nejvyšší správní soud konstatuje, že napadá-li stěžovatelka kasační stížností usnesení o odmítnutí žaloby, z povahy věci přichází v úvahu jen důvod kasační stížnosti

pokračování

předvídaný § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

Rozsah přezkumu rozhodnutí krajského soudu v řízení před Nejvyšším správním soudem je vymezen povahou a obsahem přezkoumávaného rozhodnutí. Jestliže krajský soud žalobu odmítl a věc meritorně neposuzoval, může soud v řízení o kasační stížnosti pouze přezkoumat, zda krajský soud správně posoudil podmínky pro odmítnutí žaloby (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 As 44/2008 - 80; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na internetové adrese www.nssoud.cz).

Kasační stížnost není důvodná.

Z obsahu spisu krajského soudu se podává, že žalobkyně se žalobou, která je datována dnem 9. 7. 2016, téhož dne byla podána k poštovní přepravě (viz připojená obálka na č. l. 5 spisu krajského soudu) a dne 11. 7. 2016 byla doručena krajskému soudu, domáhala určení, že stanovení poplatku žalovaným za pořízení kopií ze spisů vedených pod sp. zn. MUFO_S 1047/2014 (poplatek požadován dne 9. 7. 2014), MUFO_S 3909/2015, MUFO_S 3951/2015 (v těchto věcech měl být poplatek požadován dne 4. 4. 2016 a 25. 4. 2016), MUFO_S 1841/2015 (poplatek požadován ve dnech 27. 4. 2015 a 16. 5. 2016) jsou nezákonnými zásahy.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.

V projednávané věci byla předmětem řízení žaloba proti stěžovatelkou tvrzeným nezákonným zásahům, k nimž mělo dojít ve dnech 9. 7. 2014, 4. 4. 2016, 25. 4. 2016 a 27. 4. 2015, neboť usnesením ze dne 26. 7. 2016, č. j. 22 A 82/2016 - 7, které právní moci nabylo 27. 7. 2016, krajský soud vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí žalobu o určení nezákonnosti zásahu ze dne 16. 5. 2016, který má spočívat ve stanovení poplatku 25 Kč za pořízení kopií ze spisu MUFO_S 1841/2015. K uplynutí lhůt pro podání žaloby tak došlo dne 9. 9. 2014 (ve vztahu k tvrzenému nezákonnému zásahu, ke kterému mělo dojít dne 9. 7. 2014), dne 6. 6. 2016 (ohledně tvrzeného nezákonného zásahu, k němuž mělo dojít dne 4. 4. 2016; dne 4. 6. 2016 byla sobota), dne 27. 6. 2016 (ve vztahu k tvrzenému nezákonnému zásahu, k němuž mělo dojít dne 25. 4. 2016; dne 25. 6. 2016 byla sobota) a dne 29. 6. 2015 (ohledně tvrzeného nezákonného zásahu, k němuž mělo dojít dne 27. 4. 2015; dne 27. 6. 2015 byla sobota).

Podala-li proto stěžovatelka žalobu u držitele poštovní licence až dne 9. 7. 2016, je zcela zjevné, že jde o žalobu opožděnou, podanou po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby proti nezákonnému zásahu ve smyslu § 84 odst. 1 věty první s. ř. s. V této souvislosti je namístě korigovat závěr krajského soudu, že žaloba byla podána stěžovatelkou dne 11. 7. 2016, neboť podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. V projednávané věci byla žaloba

předána stěžovatelkou držiteli poštovní licence dne 9. 7. 2016 a dne 11. 7. 2016 byla krajskému soudu doručena. Uvedené ovšem nemá vliv na zákonnost rozsudku krajského soudu, který jinak správně dovodil k tvrzeným nezákonným zásahům, které jsou předmětem tohoto řízení, opožděnost žaloby a správně žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl. Vzhledem k tomu, že žaloba byla ve vztahu ke stěžovatelkou tvrzeným zásahům, k nimž mělo dojít ve dnech 9. 7. 2014, 4. 4. 2016, 25. 4. 2016 a 27. 4. 2015 (tj. zásahy týkající se spisů žalovaného vedených pod sp. zn. MUFO_S 1047/2014, MUFO_S 3909/2015, MUFO_S 3951/2015, MUFO_S 1841/2015), odmítnuta pro opožděnost, nemohl se krajský ani Nejvyšší správní soud zabývat meritorním posouzením, zda se jednalo o zásahy zákonné či nezákonné. Námitka v tomto směru stěžovatelkou vznášená proto není důvodná.

Na uvedených závěrech nic nemění ani písařská chyba v napadeném usnesení, v němž nesprávně krajský soud v poučení uvedl označení rozhodnutí, proti němuž lze podat kasační stížnost, neboť místo „usnesení“ uvedl „rozsudek“. Tato písařská chyba ovšem nemá vliv na zákonnost závěrů krajského soudu o opožděnosti žaloby a v důsledku tohoto pochybení ani nedošlo k jakémukoli zkrácení práv stěžovatelky, která proti napadenému usnesení podala včasnou kasační stížnost.

Nedůvodná je rovněž námitka stěžovatelky, která se vztahuje k vyloučení k samostatnému projednání a rozhodnutí žaloby o určení nezákonnosti zásahu ze dne 16. 5. 2016, který má spočívat ve stanovení poplatku 25 Kč za pořízení kopií ze spisu MUFO_S 1841/2015. Předseda senátu krajského soudu v tomto směru postupoval v souladu s § 39 odst. 2 s. ř. s. a usnesení krajského soudu ze dne 26. 7. 2016, č. j. 22 A 82/2016 – 7, kterým bylo o uvedeném vyloučení rozhodnuto, nemůže mít vliv na zákonnost závěrů krajského soudu, které se týkají nyní projednávaných stěžovatelkou tvrzených nezákonných zásahů, o opožděnosti žaloby. Stěžovatelkou tvrzený nezákonný zásah ze dne 16. 5. 2016 již předmětem tohoto řízení není a ani Nejvyšší správní soud proto nemůže v tomto řízení posuzovat, zda ve vztahu k stěžovatelkou tvrzenému zásahu ze dne 16. 5. 2016 byla žaloba podána včas a zda je, nebo není důvodná.

Jen pro úplnost pak Nejvyšší správní soud v této souvislosti dodává, že nejsou důvodné obavy stěžovatelky, že s ohledem na skutečnost, že krajský soud v citovaném usnesení o vyloučení věci k samostatnému projednání a rozhodnutí neuvedl novou spisovou značku, se řízení o určení nezákonnosti zásahu ze dne 16. 5. 2016 stalo nedohledatelným. Podle § 155a instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. 12. 2001, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, totiž platí, že dojde-li k pravomocnému vyloučení části věci (některé části předmětu řízení nebo týkající se některého účastníka řízení) k samostatnému řízení, tj. až po nabytí právní moci usnesení o vyloučení věci, zapíše se do příslušného rejstříku vyloučená část věci pod novou spisovou značku a vyznačí se vzájemná souvislost.

III. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Ze shora uvedených důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl.

pokračování

Nejvyšší správní soud ve věci rozhodl dle § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s. Jelikož stěžovatelka neměla v řízení o kasační stížnosti úspěch, nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení; žalovanému v řízení o kasační stížnosti nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 30. listopadu 2016

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu